

مراسم بزرگداشت کیومرث پوراحمد در خانه سینما

شازندهم فروردین نخستین سالروز درگذشت زنده‌یاد کیومرث پوراحمد کارگردان مهم و تأثیرگذار سینمای ایران بود. به همین مناسبت مراسم بزرگداشت و یادبود این هنرمند در خانه سینما برگزار خواهد شد. زمان برگزاری این مراسم روز چهارشنبه ۲۹ فروردین ساعت ۱۶:۳۰ در سالن سیف‌الله داد است.

در این مراسم عباس یاری، ابوالحسن داوودی، محسن امیریوسفی و مازیار فکری‌ارشاد درباره سینمای کیومرث پوراحمد و میراث او برای سینمای ایران سخن خواهند گفت.

این مراسم به همت کمیته فرهنگی انجمن نویسندگان و منتقدان سینمای ایران و همکاری انجمن کارگردانان سینمای ایران تدارک دیده شده و ورود برای عموم آزاد و رایگان است. گفتنی است با توجه به هم‌زمانی سالروز درگذشت زنده‌یاد پوراحمد با ماه مبارک رمضان، زمان برگزاری این بزرگداشت به تاریخ یادشده منتقل شده است.

«بعد از رفتن» و «روایت ناتمام سیما» مسافر مسکو شدند

دو فیلم سینمایی «بعد از رفتن» و «روایت ناتمام سیما» از تولیدات بنیاد سینمایی فارابی در هشتمین جشنواره فیلم بریکس مسکو روی پرده می‌روند. فیلم سینمایی «بعد از رفتن» به کارگردانی رضا نجاتی و تهیه‌کنندگی محمود بابایی در بخش مسابقه و فیلم سینمایی «روایت ناتمام سیما» به کارگردانی علیرضا صمدی و تهیه‌کنندگی مجید رضابالا در بخش خارج از مسابقه هشتمین دوره از جشنواره فیلم بریکس نمایش داده می‌شوند که از بخش‌های چهاروششمین جشنواره فیلم مسکو است. «بعد از رفتن» روایتی از فراق یک عشق گذشته است؛ آرش بریده از خانه و خانواده، پس از سال‌ها بی‌خبری ردی از عشق رفته‌اش می‌یابد که آرامش زندگی او را بر هم می‌ریزد و بهانه‌ای می‌شود برای بازگشت. صابر ایر، سارا بهرامی، پوریا رحیمی‌سام، پاتنآهٔ پناهی‌ها، بهرام شاه‌محمودلو، احترام برومند و روشک گرامی در این فیلم نقش‌آفرینی کرده‌اند.

«روایت ناتمام سیما» نیز داستان زندگی دکتر آرش سیمین است که زندگی موفق‌ی دارد اما پخش یک خبر در فضای مجازی، شرایط خانوادگی او را دستخوش تغییر می‌کند. حامد کمیلی، آزاده صمدی، مه‌ران احمدی، مسعود کرامتی و غزل شاکری، بازیگران فیلم «روایت ناتمام سیما» هستند. بنا بر اعلام معاونت امور بین‌الملل بنیاد سینمایی فارابی، جشنواره فیلم بریکس از بخش‌های چهاروششمین جشنواره بین‌المللی فیلم مسکو است که امسال هشتمین دوره خود را پشت سر می‌گذارد. این رویداد نخستین حضور بین‌المللی فیلم «بعد از رفتن» و دومین حضور فیلم «روایت ناتمام سیما» بعد از فستیوال بین‌المللی هند (کوآ) است.

هشتمین جشنواره فیلم بریکس از ۱۹ تا ۲۳ آوریل (سی‌ویکم فروردین تا چهارم اردیبهشت) به میزبانی شهر مسکو برگزار می‌شود.

بزرگداشت داریوش مهرجویی در ایتالیا با نمایش «لامینور»

دانشگاه شرق‌شناسی ناپل با نمایش فیلم سینمایی «لامینور» آخرین

اثر داریوش مهرجویی بزرگداشتی برای این فیلم‌ساز فقید برگزار

می‌کند. زمان این برنامه ساعت ۱۷ روز ۱۸ آوریل (۳۰ فروردین) در دانشگاه شرق‌شناسی ناپل (Pallazo Corigliano)، دپارتمان مطالعات آسیایی، آفریقایی و مدیترانه است. «ناتالیا تورسولو» استاد دانشگاه در این برنامه سخنرانی خواهد کرد.

بزرگداشت داریوش مهرجویی بخشی از نشست سینمای ایران در این

دانشگاه ایتالیایی است که با موضوع تهنایی و جست‌وجوی هویت در

سینمای معاصر ایران با حضور آنتونیا شرکا منتقد سینمای ایران برگزار

خواهد شد. «لامینور» به تهیه‌کنندگی رضا درمیشیان تولید شده و محمد

اطیابی (مستقل‌های ایرانی) پخش‌کننده بین‌المللی این فیلم است.

داریوش مهرجویی فیلم‌ساز سرشناس سینمای ایران و وحیده محمدی‌فر

همسر وی ۲۲ مهر ۱۴۰۲ در خانه‌شان به قتل رسیدند.

تیزر «جوکر ۲» از باری جلودز

مهر: برادران وارنر باید از موفقیت انتشار تیزر فیلم «جوکر ۲: جنون دوقهر» خوشحال باشند. در حالی که قابل انتظار بود که نخستین نشانه از این فیلم با اقبال روبه‌رو شود، خود عناصر بصری یک‌تک‌انگیز فیلم شاه آن‌قدر خوب کنار هم چیده شد که به این اقبال کمک می‌کند.

تماشای تیزر دنباله فیلم «جوکر» ساخته تاد فلیپس با بازی خاوکین فینیکس و لیدی گاگا با ۱۶۷ میلیون بازدید در ۲۴ ساعت اول فراتر از انتظار بود. این تریلر درست پس از نمایش آن در مراسم «کامیک کان» برادران وارنر در لاس‌وگاس آنلاین شد.

ورایتی گزارش می‌دهد که شمار تماشای تریلر دنباله «جوکر» در شبکه‌های اجتماعی از اولین تیزر «باربی» برادران وارنر پیشی گرفته است. تریلر «جوکر ۲» در شبی که برای اولین بار پخش شد به ویدئوی پرطرفدار شماره یک یوتیوب هم بدل شد و در حال حاضر ۱۵.۶ میلیون بازدیدکننده دارد و تقریباً ۴۸ ساعت پس از زمان عرضه‌اش هنوز ویدئوی پرطرفدار است و در رده چهارم جا دارد. این دنباله موزیکال که با بودجه ۲۰۰ میلیون دلاری ساخته شده و رتبه R دریافت کرده امیدوار است که مثل فیلم نخست به مرز میلیارد دلار برسد.

فیلم‌نامه این فیلم توسط خود فلیپس با همراهی اسکات سیلور بر پایه شخصیت ابرشورر جوکر از دی‌سی کامیکس نوشته شده و در آن خاوکین فینیکیس یک بار دیگر نقش آرتور فلک یا جوکر را تکرار کرده و لیدی گاگا، زاسی بیتس، استیو کوگان، برندن کلیسون و کاترین کینر دیگر بازیگران فیلم هستند. جوکر دلقک بی‌ضاعت و بیمار روانی فقیر و استادآپ کم‌دینی است که از نسوی جامعه نادیده گرفته شده و سابقه پرخشگری او باعث می‌شود که تبدیل به جانیکاری میچ‌انگار با درون‌مایه دلقک شود و لیدی گاگا، دکتر هارلین کوپینزل، روان‌پزشکی است که عاشق آرتور می‌شود. «جوکر ۲: جنون دوقهر» ۴ اکتبر ۲۰۲۴ اکران می‌شود و به احتمال زیاد در ماه سپتامبر در جشنواره فیلم ونیز نمایش داده خواهد شد.

نگاهی به فیلم سینمایی «تمساح خونی» ساخته جواد عزتی

ملغمه

و کش داده‌شدن موقعیت‌هایی که پس از دو سه دقیقه اول

دیگر دستاورد دراماتیکی برای بیننده ندارند انجامیده است،

ولی زمانی که از میدان بازی‌تری به داستان نگاه شود فصل

فرار دو قهرمان علاوه بر آکندگی از کش داده‌شدن‌های سرتاسر

داستان که به این فصل هم سرایت کرده، در نگاهی کلی‌تر یک

بی‌توازی و بی‌تعادلی فاحش را هم به فیلم تحمیل کرده

است تا انسجام میان سه پرده فیلم کاملاً مخدوش شود.

مشکل دیگر فیلم در شیوه استفاده از قابلیت‌های خود

جواد عزتی به عنوان بازیگر نقش اول آن است؛ قابلیت‌هایی

غیرقابل انکار که هم نویسنده و هم خود عزتی در مقام

کارگردان در استفاده از آنها زیاده‌روی بسیاری به خرج داده

و آن را تا سرحد لوث و پیش‌پاافتاده شدن ادامه داده‌اند. این

شیوه استفاده ضرب‌المثل معروف «با یک گل بهار نمی‌شود»

را به ذهن تداعی می‌کند به این مفهوم که در چندین سکانس

از فرازهای متفاوت فیلم، عزتی که در خلاقیت و مهارتش به

عنوان بازیگر به شکل عام و کم‌دین به شکل خاص تردیدی

نیست، با به‌کارگیری ترنفدهایی همچون تغییر میمیک، ادای

عجولانه دیالوگ‌ها و در کل شکل بازی به شدت بازه‌های

به مقاومت در برابر آن دشوار است و هر تماشاکری را به

خنده وادار می‌کند. چرخ فیلم را تا اندازه‌هایی پیش می‌برد؛

به‌خصوص که تماشاکار با این شکل از بازی بازه عزتی در

آثاری نظیر «قهوه تلخ»، «دردسرای عظیم»، «آینه‌بغل»،

«اکسیدان»، «هزارپا» و... خاطرات بسیاری دارد و حالا در

«تمساح خونی» هم یک‌جا همه آنها را به یاد می‌آورد و هم

شکل اغراق‌شده‌تر و خنده‌دارتری از آن را تجربه می‌کند که

به‌ویژه در گریه‌ها و زارزدنش‌هایش نمود قابل توجهی دارد.

ترنفدهایی که به مثابه همان تک‌گلی هستند که اگر چه فضای

مفرحی به فیلم تزریق می‌کنند ولی برای نجات داستان و

همراه نگه‌داشتن تام و تمام تماشاکر کافی به نظر نمی‌رسد.

البته ارجاعات این‌چنینی به خود عزتی و نقش‌آفرینی‌های

گذشته‌اش محدود نمی‌شود و از ابتدا تا انتهای داستان

جای‌جای به آن اشاره می‌شود؛ مصداق‌یقی نظیر دعوت از

کامبیز دیرباز برای نقش کوتاه یک قمارباز سر میز بازی پوکر

که کاراکتر خوشگذران و بی‌عار او در سریال «در چشم باد» را

به ذهن می‌آورد، حضور «مهدی حسینی‌نیا» سر همین میز که

یادآور حضور او در پاتوق قمار و فسادِ سریال «حیثیت‌گمشده»

است، انتخاب الناز حبیبی برای نقش همسر سابق عزتی که

ارجاعی است به سریال «دردسرای عظیم» که این دو زوج

بازیگر آن بودند و استفاده از تکیه‌کلام‌های سریال «نون خ»

توسط کاراکتری که سعید آقاخانی بازی می‌کند، مواردی از این

دست هستند که عزتی از آنها برای لعاب‌دادن بیشتر به ویتزین

رنگارنگ بازیگرانی که دعوت کرده بهره گرفته تا با پرنگ

جلوه‌دادن فرامتن، تا حدودی نقاط ضعف بدنه داستانی

تحیف خود را تئومندتر جلوه دهد.

عنصر «تعقیب و گریز» در خیابان‌ها و بزرگراه‌های یکی دیگر

از نکات برجسته فیلم است که کارگردان در همان فصل

کسالت‌آور فرار که پرده دوم اثر به حساب می‌آید، به شکلی

گشاده‌دسته و البته زمان‌پُرکن از آن استفاده کرده است.

اگرچه بهره‌گیری از این عنصر در بسیاری از آثار نمایشی داخلی

و خارجی سابقه فراوانی دارد، اما شکل استفاده و بهره‌برداری

نمایشی از این عنصر یا هر عنصر دراماتیک دیگری است که به

آن وزن می‌بخشد و این را که سه مرتبه (عزتی و جمشیدیان،

(عزتی و حبیبی) و (آقاخانی، عزتی و جمشیدیان) دقایق

طولانی از کار به صحنه‌های تکراری و فاقد کارکرد تعقیب و

گریز با اتومبیل اختصاص یابد، بیشتر می‌توان به حساب همان

مقوله اتلاف وقت و جلوه‌گری برای رساندن زمان داستانی

کم‌مایه به استاندارد یک فیلم سینمایی گذاشت تا یک پرداخت

دقیق و حساب‌شده!

استفاده اندک از دیالوگ‌ها و موقعیت‌هایی که ذهن

را به سوی خطوط قرمز اروتیسم هدایت می‌کنند،

مهم‌ترین نقطه قوت فیلم است که فیلم را از افتادن

به دام خنده‌گرفتن به این بهانه نجات داده است. با

این وجود و در یک جمع‌بندی کلی هدایت اثری که

ملغمه‌ای است از نوستالژی‌های آثار کم‌دی اخیر،

کم‌دی بزن بکوب و چاشنی سرعت و ماشین‌بازی

خیابانی و ویتزین رنگارنگ بازیگران نمی‌تواند برای

جواد عزتی در اوایلین گام کارگردانی امتیاز خاصی

را به دنبال داشته باشد و اگر این چهره به‌سه دنبال

ادامه این مسیر و پیوستن به صف بازیگر/کارگردانان

قابل اعتنایی نظیر هومن سیدی، نیکی کریمی و...

است، باید به جای ملغمه‌سازی به فکر ایده‌های نو

در متن و اجرا باشد.

استفاده اندک از دیالوگ‌ها و موقعیت‌هایی که ذهن

را به سوی خطوط قرمز اروتیسم هدایت می‌کنند،

مهم‌ترین نقطه قوت فیلم است که فیلم را از افتادن

به دام خنده‌گرفتن به این بهانه نجات داده است. با

این وجود و در یک جمع‌بندی کلی هدایت اثری که

ملغمه‌ای است از نوستالژی‌های آثار کم‌دی اخیر،

کم‌دی بزن بکوب و چاشنی سرعت و ماشین‌بازی

خیابانی و ویتزین رنگارنگ بازیگران نمی‌تواند برای

جواد عزتی در اوایلین گام کارگردانی امتیاز خاصی

را به دنبال داشته باشد و اگر این چهره به‌سه دنبال

ادامه این مسیر و پیوستن به صف بازیگر/کارگردانان

قابل اعتنایی نظیر هومن سیدی، نیکی کریمی و...

است، باید به جای ملغمه‌سازی به فکر ایده‌های نو

در متن و اجرا باشد.

استفاده اندک از دیالوگ‌ها و موقعیت‌هایی که ذهن

را به سوی خطوط قرمز اروتیسم هدایت می‌کنند،

مهم‌ترین نقطه قوت فیلم است که فیلم را از افتادن

به دام خنده‌گرفتن به این بهانه نجات داده است. با

این وجود و در یک جمع‌بندی کلی هدایت اثری که

ملغمه‌ای است از نوستالژی‌های آثار کم‌دی اخیر،

کم‌دی بزن بکوب و چاشنی سرعت و ماشین‌بازی

خیابانی و ویتزین رنگارنگ بازیگران نمی‌تواند برای

جواد عزتی در اوایلین گام کارگردانی امتیاز خاصی

را به دنبال داشته باشد و اگر این چهره به‌سه دنبال

ادامه این مسیر و پیوستن به صف بازیگر/کارگردانان

قابل اعتنایی نظیر هومن سیدی، نیکی کریمی و...

است، باید به جای ملغمه‌سازی به فکر ایده‌های نو

در متن و اجرا باشد.

استفاده اندک از دیالوگ‌ها و موقعیت‌هایی که ذهن

را به سوی خطوط قرمز اروتیسم هدایت می‌کنند،

مهم‌ترین نقطه قوت فیلم است که فیلم را از افتادن

به دام خنده‌گرفتن به این بهانه نجات داده است. با

این وجود و در یک جمع‌بندی کلی هدایت اثری که

ملغمه‌ای است از نوستالژی‌های آثار کم‌دی اخیر،

کم‌دی بزن بکوب و چاشنی سرعت و ماشین‌بازی

خیابانی و ویتزین رنگارنگ بازیگران نمی‌تواند برای

جواد عزتی در اوایلین گام کارگردانی امتیاز خاصی

را به دنبال داشته باشد و اگر این چهره به‌سه دنبال

ادامه این مسیر و پیوستن به صف بازیگر/کارگردانان

قابل اعتنایی نظیر هومن سیدی، نیکی کریمی و...

است، باید به جای ملغمه‌سازی به فکر ایده‌های نو

در متن و اجرا باشد.

استفاده اندک از دیالوگ‌ها و موقعیت‌هایی که ذهن

را به سوی خطوط قرمز اروتیسم هدایت می‌کنند،

مهم‌ترین نقطه قوت فیلم است که فیلم را از افتادن

به دام خنده‌گرفتن به این بهانه نجات داده است. با

این وجود و در یک جمع‌بندی کلی هدایت اثری که

ملغمه‌ای است از نوستالژی‌های آثار کم‌دی اخیر،

کم‌دی بزن بکوب و چاشنی سرعت و ماشین‌بازی

خیابانی و ویتزین رنگارنگ بازیگران نمی‌تواند برای

جواد عزتی در اوایلین گام کارگردانی امتیاز خاصی

را به دنبال داشته باشد و اگر این چهره به‌سه دنبال

ادامه این مسیر و پیوستن به صف بازیگر/کارگردانان

قابل اعتنایی نظیر هومن سیدی، نیکی کریمی و...

است، باید به جای ملغمه‌سازی به فکر ایده‌های نو

در متن و اجرا باشد.

استفاده اندک از دیالوگ‌ها و موقعیت‌هایی که ذهن

را به سوی خطوط قرمز اروتیسم هدایت می‌کنند،

مهم‌ترین نقطه قوت فیلم است که فیلم را از افتادن

به دام خنده‌گرفتن به این بهانه نجات داده است. با

این وجود و در یک جمع‌بندی کلی هدایت اثری که

ملغمه‌ای است از نوستالژی‌های آثار کم‌دی اخیر،

کم‌دی بزن بکوب و چاشنی سرعت و ماشین‌بازی

خیابانی و ویتزین رنگارنگ بازیگران نمی‌تواند برای

جواد عزتی در اوایلین گام کارگردانی امتیاز خاصی

را به دنبال داشته باشد و اگر این چهره به‌سه دنبال

ادامه این مسیر و پیوستن به صف بازیگر/کارگردانان

قابل اعتنایی نظیر هومن سیدی، نیکی کریمی و...

است، باید به جای ملغمه‌سازی به فکر ایده‌های نو

در متن و اجرا باشد.

استفاده اندک از دیالوگ‌ها و موقعیت‌هایی که ذهن

را به سوی خطوط قرمز اروتیسم هدایت می‌کنند،

مهم‌ترین نقطه قوت فیلم است که فیلم را از افتادن

به دام خنده‌گرفتن به این بهانه نجات داده است. با

این وجود و در یک جمع‌بندی کلی هدایت اثری که

ملغمه‌ای است از نوستالژی‌های آثار کم‌دی اخیر،

کم‌دی بزن بکوب و چاشنی سرعت و ماشین‌بازی

خیابانی و ویتزین رنگارنگ بازیگران نمی‌تواند برای

جواد عزتی در اوایلین گام کارگردانی امتیاز خاصی

را به دنبال داشته باشد و اگر این چهره به‌سه دنبال

ادامه این مسیر و پیوستن به صف بازیگر/کارگردانان

قابل اعتنایی نظیر هومن سیدی، نیکی کریمی و...

است، باید به جای ملغمه‌سازی به فکر ایده‌های نو

در متن و اجرا باشد.

استفاده اندک از دیالوگ‌ها و موقعیت‌هایی که ذهن

را به سوی خطوط قرمز اروتیسم هدایت می‌کنند،

مهم‌ترین نقطه قوت فیلم است که فیلم را از افتادن

به دام خنده‌گرفتن به این بهانه نجات داده است. با

این وجود و در یک جمع‌بندی کلی هدایت اثری که

ملغمه‌ای است از نوستالژی‌های آثار کم‌دی اخیر،

کم‌دی بزن بکوب و چاشنی سرعت و ماشین‌بازی

خیابانی و ویتزین رنگارنگ بازیگران نمی‌تواند برای

جواد عزتی در اوایلین گام کارگردانی امتیاز خاصی

را به دنبال داشته باشد و اگر این چهره به‌سه دنبال

ادامه این مسیر و پیوستن به صف بازیگر/کارگردانان

قابل اعتنایی نظیر هومن سیدی، نیکی کریمی و...

است، باید به جای ملغمه‌سازی به فکر ایده‌های نو

در متن و اجرا باشد.

استفاده اندک از دیالوگ‌ها و موقعیت‌هایی که ذهن

را به سوی خطوط قرمز اروتیسم هدایت می‌کنند،

مهم‌ترین نقطه قوت فیلم است که فیلم را از افتادن

به دام خنده‌گرفتن به این بهانه نجات داده است. با

این وجود و در یک جمع‌بندی کلی هدایت اثری که